

Julian Tuwim

Ruch = Движение

Czytanie Literatury : łódzkie studia literaturoznawcze nr 3, 412

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Redakcja CL zwróciła się także do prof. Anny Bednarczyk, jednej z jurorek, o przygotowanie tłumaczenia wybranego tekstu.

Ruch⁵

Wstali, chodzą. O, jak uroczo!
Oto zdarzenia. nie wiem po co.

Chodzą, idą. W sprawach idą.
Przyjdą, załatwią i znowu wyjdą.

Wstali, iżby. Chodzą, ażeby.
Oto cele. Oto potrzeby.

Idą prędko po mieście Warszawie.
O, jak uroczo! O, jak zabawnie!

Kroki po liniach. Myśli w głowie.
Nakręcony, ruchomy człowiek!

Rusza się, żeby. Idzie, aby.
Obywatel miasta Warszawy.

On dla wszystkich. Wszyscy dla niego.
O, jak śmiesznie! Bo nie wiem, dlaczego

Julian Tuwim

Движение

Встали, ходят. Вот прекрасно!
Вот дела, зачем – неясно.

Шли, идут. Все по делам.
Тут придут и пойдут там.

Встали, чтобы, для того.
Цель, нужда и ничего.

По Варшаве мчат. Ого!
Как красиво! Как смешно!

Весь в бегу, весь с головой.
Человечек заводной!

Вот идет он, так себе.
Он в Варшаве и нигде.

И он всем. И все ему.
Как смешно! Но, почему

Тłumaczenie: Anna Bednarczyk

¹J. Tuwim, *Wiersze wybrane*, oprac. M. Głowiński, wyd. czwarte rozszerzone, Wrocław 1986.